



Universiteit
Leiden
The Netherlands

Explanation and determination

Gijsbers, V.A.

Citation

Gijsbers, V. A. (2011, August 28). *Explanation and determination*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/17879>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/17879>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen behorend bij het proefschrift “Explanation and Determination”

Victor Gijsbers

28 september 2011

1. Elke verklaring is een geldig deductief argument met ware premissen waarin zowel de conclusie als ten minste één van de premissen de vorm heeft van een feit ingebed in een contrastklasse, en waar een interventie die een dergelijk in de premissen genoemd feit verandert in een van zijn contrasten, er toe zou leiden dat ook het feit in de conclusie verandert in een van zijn contrasten.
2. Unificatietheorieën kunnen geen adequate karakterisering geven van verklaringen, aangezien unificatie en verklarende kracht slechts contingent aan elkaar zijn gekoppeld.
3. Alle legitieme vormen van wetenschappelijk redeneren waarbij verklaringen een rol spelen, kunnen worden begrepen zonder dat hoeft te worden aangenomen dat (potentiële) verklarende kracht een onafhankelijke indicatie voor waarheid is.
4. Verklaringen hoeven geen gebruik te maken van wetten of andere regulariteiten: singuliere verklaringen zijn mogelijk.
5. Een corollarium van de vorige stelling is dat er geen fundamenteel verschil bestaat tussen (nomothetisch) Erklären en (ideografisch) Verstehen.
6. De voornaamste problemen van het empirisme, bijvoorbeeld bij het karakteriseren van causaliteit en verklaring, komen voort uit het feit dat het het mogelijke wil begrijpen als een epifenomeen van het werkelijke.
7. De pragmatistische claim dat een theorie waar is wanneer zij werkt, kan, indien goed begrepen, niet alleen zeer goed verdedigd worden, maar verlost ons bovendien van het realismedebat.

8. In de geschiedenis van de filosofie zal de twintigste eeuw worden gezien als de eeuw van het coherentisme. Het is nog te vroeg om te zeggen of die benaming positief of negatief bedoeld zal zijn.
9. Plato dacht dat de filosofie wel en de wetenschap niet tot de waarheid zou komen. Descartes dacht dat de filosofie de wetenschap naar de waarheid zou leiden. De logisch-positivisten dachten dat de wetenschap zelf de waarheid wel vinden kon, maar dat de filosofie nodig was om dit te bewijzen. Wij denken zelfs dit laatste niet meer.
10. De manier waarop Derrida's uitspraak "er is niets buiten de tekst" ook door verstandige analytische filosofen geïnterpreteerd is, toont aan dat het gebrek aan toenadering tussen analytici en continentalen vooral een kwestie is van slecht lezen.
11. Dat er onder wetenschapsfilosofen nog heel wat sciëntisten te vinden zijn, is een mysterie dat de wetenschap nooit zal kunnen verklaren.
12. "Gespecialiseerd filosoof" is een contradictio in terminis.